

Bethel biedt blinde kinderen in China perspectief

Kinderen met een visuele beperking het maximale uit het leven laten halen

De organisatie Bethel zet zich in voor het welzijn van weeskinderen met een visuele beperking in China. Zij doet dat in de breedste zin des woords, want waar veel kinderen gebaat zijn bij adoptie, is voor andere kinderen het hoogst haalbare om zich zelfstandig te kunnen wassen en aankleden. Bethel zet zich persoonlijk in voor ieder kind dat zij onder haar hoede heeft, en werkt hard aan het kweken van meer bewustwording omtrent blindheid in China. Daar heerst het beeld dat mensen met een visuele beperking gehandicapten zijn die niet mee kunnen draaien in de maatschappij. Bethel richt zich juist op wat deze mensen met een beetje training of begeleiding wél zelfstandig kunnen doen. *China Nu* sprak met Chloe Banks, *Development Manager* bij Bethel in Peking.

Wat begon als min of meer een gastgezin, is uitgegroeid tot een professioneel maar persoonlijk weeshuis in het Fangshan-district even buiten Peking

Bethel is in 2004 opgericht door een Frans echtpaar. Zij zagen in dat blinden een bijzonder zwakke positie in de Chinese samenleving innemen en namen aanvankelijk drie blinde weeskinderen in huis om ze een kans op een beter leven te geven. Wat begon als min of meer een gastgezin, is uitgegroeid tot een professioneel maar persoonlijk weeshuis in het Fangshan-district even buiten Peking, waar 40 kinderen met een visuele beperking wonen. Binnen de vier projecten die Bethel momenteel beheert, wonen in totaal 70 kinderen, waarvoor de organisatie zich op een persoonlijk niveau inzet. Voor sommigen biedt adoptie naar het buitenland de beste kans op een beter leven, maar wat de mogelijkheden zijn verschilt per kind.

Hoogst haalbare levenskwaliteit

Het voornaamste doel van Bethel is om kinderen met een gezichtsbeperking het maximale uit hun leven te laten halen, om zo tot de hoogst haalbare levenskwaliteit te komen. Banks: “We bekijken per kind wat ‘het maximale’ is. Er zijn grote verschillen tussen de kinderen waar Bethel mee te maken krijgt. Sommigen zijn geholpen met een operatie en daarna adoptie, anderen hebben baat bij scholing. Verder is er een grote groep kinderen die naast blindheid andere problemen heeft, bijvoorbeeld autisme. Voor hen is het hoogst haalbare doel soms alleen voor zichzelf te kunnen zorgen.” Banks zorgt er binnen Bethel voor dat de organisatie een groter bereik krijgt en dat doet zij op alle mogelijke manieren. Zo werft ze sponsors door deel te nemen aan conferenties, maar neemt ze ook contact op met bedrijven in China om te kijken of deze niet één van de kinderen in dienst kunnen nemen. Op deze manier heeft ze arbeidsplaatsen voor kinderen gevonden in een wasserette en in hotels, waardoor zij in hun eigen levensonderhoud kunnen voorzien en zelfstanding in de Chinese maatschappij kunnen functioneren. Bethel zoekt zelf actief naar blinde weeskinderen

om te begeleiden maar krijgt ook verzoeken van weeshuizen die bekend zijn met de organisatie en aangeven dat zij blinde wezen geen adequate zorg kunnen bieden. Banks: “Een groot deel van de kinderen die bij ons terecht komt hebben een achterstand. Denk daarbij aan kinderen van ruim twee jaar oud die nog niet zelfstandig kunnen zitten of kinderen van vier jaar die nog niet goed kunnen praten. Het spreekt voor zich dat we zoveel mogelijk kinderen op willen nemen, maar we zijn daarin beperkt. Momenteel hebben we met 70 kinderen ons maximum bereikt; we kunnen alleen nieuwe kinderen aannemen als één van de kinderen wordt geadopteerd of een baan vindt en daardoor op eigen benen kan staan. We willen graag uitbreiden, maar doen dit langzaam terwijl we ondertussen naar meer middelen, kennis en ervaring in dit vakgebied zoeken.”

Hoop geven

Volgens Banks is blindheid een moeilijk onderwerp in China, waar er veel onbegrip en onwetendheid over bestaat. “Handicaps worden in China zoveel mogelijk uit het straatbeeld gehouden. Chinezen zien daardoor weinig tot geen mensen met een handicap in hun leven. Als ouders een gehandicapt kind ter wereld brengen schrikken ze en staan het meestal af. Hierdoor krijgen deze kinderen nooit een kans op een eerlijke ontwikkeling en een eerlijk leven. Hoewel ouders de kans lopen een boete opgelegd te krijgen als ze een gehandicapt kind afstaan en achterhaald wordt dat het bewuste kind van hen is, nemen veel ouders het risico. Ze betalen liever deze boete dan dat ze het kind houden, ook als om meerdere maandsalarissen of zelfs een jaarsalaris gaat.” Bethel probeert dit probleem zoveel mogelijk bij de wortels aan te pakken en zoekt ouders van blinde kinderen op om ze bewust te maken van wat hun kind wél kan. Banks: “Door ouders met elkaar in contact te brengen en ze te leren dat blindheid geen on-

Het voornaamste doel van Bethel is om kinderen met een gezichtsbeperking het maximale uit hun leven te laten halen

overkomelijke handicap is, stimuleren we ze om hun kind zelf op te voeden.” Volgens haar is deze aanpak bijzonder succesvol. “Ouders zijn in de regel hoopvol na onze trainingen en zijn vaak verbaasd over wat hun blinde kind wél kan leren. Ik herrinner me een stel ouders wiens vijfjarige kind niet kon lopen omdat zij er vanuit gingen dat blinden niet konden leren lopen. Een ander echtpaar vertelde na een training in tranen dat ze de week daarvoor nog hadden overwogen om met het hele gezin zelfmoord te plegen, omdat het hebben van een blind kind in China zo moeilijk is.” Om ook binnen de organisatie te laten zien wat blinden kunnen, heeft Bethel twee blinde docenten in dienst en een blinde kantoormedewerkster. Dit meisje kwam op haar zestiende bij Bethel terecht en kreeg vervolgens een beurs van een Amerikaanse organisatie aangeboden om in de Verenigde Staten te studeren. Inmiddels is ze naar China teruggekeerd waar ze voor Bethel werkt en een voorbeeld voor de kinderen is van wat iemand ondanks een visuele beperking kan bereiken in het leven.

Gebrek aan adequate medische begeleiding

Een voorbeeld van hoe in China de medische wereld met blindheid omgaat blijkt uit de tests die in Chinese ziekenhuizen worden afgenomen.

Daarvoor worden letters en vormen gebruikt, die de slechtzienden moeten aanwijzen, maar die voor bijzonder slechtzienden niet van elkaar te onderscheiden zijn. Samen met artsen die zich hiervoor vrijwillig inzetten werkt Bethel aan het ontwikkelen van een nieuwe oogtest, die ook voor de meest-slechtzienden voldoet. Een groter probleem is echter dat Chinese artsen patiënten slechts sporadisch doorverwijzen. Veel artsen vinden het gezichtsverlies om toe te moeten geven dat ze geen oplossing hebben. Ze geven niet graag aan dat ze iemand anders kennen die het kind wel zou kunnen helpen. Patiënten zijn op hun beurt grootgebracht met het devies nooit kritiek te hebben op artsen. Wanneer een arts zegt dat er niets aan een visueel probleem te doen is, zal een Chinese patiënt niet snel om een *second opinion* vragen. Deels hierdoor wordt blindheid niet voorkomen of genezen op een leeftijd dat er nog wel iets aan gedaan zou kunnen worden.

Een ander obstakel voor blinden om een eerlijke kans in de Chinese maatschappij te krijgen, is dat er geen standaard scholing voor hen bestaat. Bethel werkt samen met Chinese artsen om haar wezen te onderwijzen en om visuele beperkingen zo snel mogelijk te herkennen. Een onderdeel daarvan is het screenen van weeshuizen. Banks: “We hebben alle weeshuizen in de provincie Henan bezocht om de kinderen te onderzoeken op oogproblemen. Een bijkomend probleem is helaas dat veel kinderen in staatsweeshuizen ondervoed zijn, waardoor noodzakelijke operaties vaak een te groot risico vormen.”

Verskillende projecten

De voornaamste projecten waar Bethel momenteel aan werkt, zijn die waarin scholing in de breedste zin des woords aan de orde is. Blinde kinderen een basis geven is het doel van deze projecten. Onderdeel daarvan is de Beijing School

Dit staatsweeshuis vormt het eerste Bethel-franchisemodel, een manier van werken die de organisatie aan het uitbreiden is

for the Blind, die zich specifiek richt op onderwijs voor blinden. Daarnaast werkt de organisatie aan een individuele aanpak voor meervoudig-gehandicapte kinderen in het *Lighthouse Project*. Ook wordt er actief gewerkt aan het aanbieden van scholing in staatsweeshuizen, waar Bethel blinde peuters en kleuters fysieke vaardigheden aanleert zodat ze beter voor zichzelf kunnen zorgen. In een staatsweeshuis in de stad Zhengzhou waar de organisatie een goede band mee heeft, heeft Bethel een deel van het weeshuis getransformeerd in een Bethel-instelling. Dat wordt gerealiseerd door een live videoverbinding. Bethel kan zo altijd zien hoe het gaat en kan, indien nodig, de medewerkers aansturen. Dit staatsweeshuis vormt het eerste Bethel-franchisemodel, een manier van werken die de organisatie aan het uitbreiden is. Het uiteindelijke doel is om de holistische aanpak die Bethel voorstaat in alle Chinese weeshuizen aan te bieden door middel van dit franchisemodel: Bethel traint de medewerkers, voorziet in hulpmiddelen en houdt een scherp oogje in het zeil. Daarnaast is er een sponsorprogramma, waarbij er voor ¥300 per maand (ca. €35) een kind kan worden gesponsord. Daarbij geeft Banks aan dat het hierin niet alleen om de financiële donatie gaat, maar dat sponsors worden aangemoedigd om actief contact met 'hun' kind te onderhouden door het sturen van brieven, het voeren van Sype-gesprekken en – indien mogelijk – het bezoeken van het kind. Donaties in de vorm van goederen zijn ook welkom, waarbij in de behoeften van de kinderen wordt voorzien door het doneren van melkpoeder, rijst, luiers en andere dagelijkse benodigdheden. "Adoptie is slechts een onderdeel van wat we doen," zegt Banks. "Chinezen zijn helaas niet geneigd om een blind kind te adopteren en internationale adoptie is lastig. We richten ons daarom allereerst op bewustwording over blindheid in China, maar zoeken daarnaast ook actief naar mogelijkheden voor adoptie. In tien jaar tijd

zijn dertig kinderen vanuit Bethel geadopteerd. Omdat we geen adoptiebureau zijn kunnen we hierin niet alles regelen, maar we sturen het proces wel zoveel mogelijk aan."

Een voorbeeld stellen

Een aanzienlijk deel van alle weeskinderen in China heeft verschillende medische en psychische problemen en ook Bethel krijgt veel kinderen die verschillende problemen hebben. Voor hen is een opleiding in China of het buitenland te hoog gegrepen, maar in die gevallen streeft Bethel naar de hoogst mogelijke levenskwaliteit. Dat wordt in sommige gevallen bereikt door operaties, maar meestal door de kinderen een veilige leefomgeving te bieden waar ze zich op hun gemak voelen, en het aanleren van eenvoudige dingen die het leven vergemakkelijken, zoals zelfstandig eten en aankleden. "Ik begrijp dat wat wij doen een druppel op een gloeiende plaat is, maar door dit te doen geven we wel een voorbeeld en laten we zien dat de mogelijkheden voor blinden in het leven veel groter zijn dan wat men tot nu toe denkt in China," zegt Banks. "De Chinese overheid biedt in dit opzicht helemaal geen ondersteuning, wij maken door wat we doen daar in ieder geval een begin mee. Ik zie kinderen die niet zelfstandig kunnen zitten en lopen als ze bij ons komen, maar die na een periode van persoonlijke begeleiding en aandacht kunnen rennen en samen buiten spelen. Als kinderen worden geadopteerd en we hen na de adoptie bezoeken, zie ik vaak een compleet ander kind. Een nieuwe familie kan zoveel goed doen en een compleet nieuw mens maken van iemand die nooit voor volwaardig is aangezien. Het is voor mij een enorme drijfveer om te zien dat Bethel echt een verschil in het leven van een kind kan maken."

Meer informatie over Bethel en de mogelijkheden om bij te dragen aan de organisatie is te vinden op www.bethelchina.org.